

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 334/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. S. (1)	z punktu I aktu oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W ewidencji prowadzonej przez Straż Graniczną brak jest wpisów świadczących	ewidencja przekroczeń granicy	821	

o tym, że M. S. (1) przekraczał granicę przed 3 maja 2018 roku			
W związku z świętowaniem swoich urodzin, które przypadają na dzień 1 maja M. S. (1) w maju 2018 r. przebywał jeszcze kilka dni na U. po dacie urodzin. Pobyty M. S. (1) w Polsce w maju i czerwcu 2018 roku wiązały się ze sprawami dotyczącymi handlem używanymi samochodami	zeznania świadka D. K.	(...)	
zeznania świadka R. M. (1)	3392v		
zeznania świadka S. S.	3393v		
wyjaśnienia M. S. (1)	230v-231, 657v, (...)- (...), (...), 3233v-3234v, 3396v- (...)		
w nocy 3 / 4 maja 2018 r. w miejscowości O., woj. (...) nieustaleni sprawcy w grupie około 4 osób dokonali rozboju na osobie M. S. (2) i M. M. (1) , w ten sposób, że po uprzednim wtargnięciu do niezamkniętego domu pokrzywdzonych, doprowadzili ich do stanu bezbronności, poprzez skrepowanie rąk i nóg sznurem i taśmą klejącą oraz nałożenie poszewek na głowę, kierowanie groźby uszkodzenia ciała przy użyciu widel z drewnianym trzonkiem wobec M. S. (2), biciu po plecach pięściami i podtapianie go w	zeznania M. S.	3v-4v, 58v, 116v	

<p>celu wymuszenia wydania pieniędzy, poprzez podniesienie za nogi do góry i zanurzanie głowy wraz z barkami w wannie z wodą, narażając pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k., zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 2.200 zł. Sprawcy posługiwali się językiem ukraińskim i łamaną polszczyzną.</p>			
<p>zeznania M. M. (1)</p>	<p>7v-10v, 118v, 2340</p>		
<p>obrażenia, których doznał M. S. (2) nie spowodowały u niego rozstroju zdrowia lub naruszenia czynności narządu ciała na czas dłuższy niż siedem dni</p>	<p>dokumentacja fotograficzna</p>	<p>838-844</p>	
<p>Opinia lekarza sądowego</p>	<p>846-847</p>		
<p>1.1.2.</p>	<p>M. S. (1)</p>	<p>z punktu II aktu oskarżenia</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>w nocy 9 /10 maja 2018 r. w O., woj. (...) grupa około czterech nieustalonych sprawców dokonała rozboju na osobie M. C. (1) i B. S. (1), w ten sposób, że po uprzednim pokonaniu</p>	<p>zeznania B. S. (1)</p>	<p>246v-247v, 3244v</p>	

zabezpieczeń i wtargnięciu do domu pokrzywdzonych groźbą pozbawienia życia oraz przemocą stosowaną wobec M. C. (1), polegającą na uderzaniu w głowę, skutkującym utratą przytomności, nałożeniu worka na głowę, skrepowaniu rąk i nóg sznurem i taśmą klejącą, obaleniu na podłoże, biciu gumowym młotkiem po stopach i przykładaniu gorącego żelazka do obydwu ud, zaś wobec B. S. (1) na nałożeniu worka na głowę skrepowaniu rąk i nóg sznurem i taśmą klejącą oraz obaleniu na podłoże doprowadzili wymienioną do stanu bezbronności w celu wymuszenia wydania pieniędzy, narażając pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k., zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 20.000 zł, złoty zegarek, złotą bransoletkę, złotą zawieszkę, pozłacane sztucce, monety kolekcjonerskie i odznaczenia, dwie szable, wkrętarce akumulatorową oraz perfumy o łącznej wartości nie mniejszej niż 121.548,62 zł na szkodę F. C. oraz dwa złote łańcuszki o łącznej wartości 3500 zł na szkodę B. S. (1). Sprawcy posługiwali się językiem ukraińskim i łamaną polszczyzną.

M. C. (1)	246v-247v, 3244v		
w wyniku tego zdarzenia M. C. (1) doznał podbiegnięć krwawych w okolicy barku i łopatki oraz rz stopie lewej, a także złamania łopatki lewej i Złamania podstawy V-tej kości śródstopia lewego, co spowodowała rozstój zdrowia i naruszenie czynności narządu ruchu na czas dłuższy od siedmi dni	opinia lekarska dotycząca M. C.	(...)	
1.1.3.	M. S. (1)	z punktu III aktu oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Ślady DNA pozostawione i wyodrębnione z przedmiotów w postaci sznura i taśmy klejącej, których sprawcy użyli do skrepowania pokrzywdzonego nie zawierały DNA M. S. (1), O. F., ani O. S., a jedynie T. O. (1). Udało się też wyodrębnić z jednej z próbek profil DNA nieustalonej osoby, która pozostawiła swoje DNA na słoiku zabezpieczonym jako dowód w innej sprawie prowadzonej przez Komendę Miejską Policji w C. w sprawie posiadania środków odurzających w dniu 8 listopada 2017 r.	opinia HE. B - (...)	1060-1082v	

opinia HE. B-39/19	982-986		
pismo Laboratorium Kryminalistycznego w L. z dnia 5 lipca 2018 dotyczące próbki (...).7/18	975		
postanowienie w sprawie RSD1373/17	921		
Ślady rękawiczek odnalezionych w aucie A. (...) nr rej. (...) oraz w miejscu zamieszkania pokrzywdzonych C. nie zostały zakwalifikowane do identyfikacji	opinia HE.DK - (...)	(...)-1720	
w nocy z 20/21 czerwca 2018 r. w C., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami dokonał rozboju na osobie T. O. (1) i małoletniego J. O. (1) , w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach tarasowych i wtargnięciu do domu pokrzywdzonych, doprowadził ich do stany bezbronności, poprzez skrepowanie rąk i nóg taśmą klejącą małoletniego J. O. (1) oraz kopnięcie w brzuch T. O. (1) duszenie go za szyję, skrepowanie rąk i nóg sznurem i taśmą klejącą, a następnie w celu wymuszenia wydania pieniędzy kierowanie groźby uszkodzenia ciała syna pokrzywdzonego J. O. (1), przypalanie ciała pokrzywdzonego T. O. (1) rozgrzaną lokówką do	zeznania T. O. (1)	353-357	

włosów, bicie i kopanie po całym ciele, narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k. zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 60.000 zł na szkodę T. O. (1). Sprawcy posługiwali się językiem ukraińskim i łamaną polszczyzną			
zeznania J. O. (1)	(...)		
W wyniku tego zdarzenia T. O. (1) doznał obrażeń w postaci oparzeń I i II pośladek, brzucha i ramion, a także obrzęku okolicy jarzmowej prawej	opinia lekarska dotycząca T. O.	(...)	
1.1.4.	O. F.	z punktu IV aktu oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
w nocy 3 / 4 maja 2018 r. w miejscowości O., woj. (...) nieustaleni sprawcy w grupie około 4 osób dokonali rozboju na osobie M. S. (2) i M. M. (1) , w ten sposób, że po uprzednim wtargnięciu do niezamkniętego domu pokrzywdzonych, doprowadził ich do stanu bezbronności, poprzez skrepowanie rąk i nóg sznurem i taśmą klejącą oraz nałożenie poszewek na głowę, kierowanie	zeznania M. S. (2)	3v-4v, 58v, 116v	

<p>groźby uszkodzenia ciała przy użyciu wideł z drewnianym trzonkiem wobec M. S. (2), biciu po plecach pięściami i podtapianie go w celu wymuszenia wydania pieniędzy, poprzez podniesienie za nogi do góry i zanurzanie głowy wraz z barkami w wannie z wodą, narażając pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k., zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 2.200 zł. Sprawcy posługiwali się językiem ukraińskim i łamaną polszczyzną.</p>			
<p>zeznania M. M. (1)</p>	<p>7v-10v, 118v, 2340</p>		
<p>O. F. przekroczył granicę polsko-ukraińską w D. w dniu 2 maja 2018 r. w nocy z 3 na 4 maja 2018 r. przebywał w hotelu (...) w miejscowości S.</p>	<p>wyjaśnienia O. F.</p>	<p>k. 638v-369, 662v, 1740v-1741, 2216v, 3236, 3274-3274v</p>	
<p>W. F.</p>	<p>3273v</p>		
<p>ewidencja przekroczeń granicy</p>	<p>816</p>		
<p>1.1.5.</p>	<p>O. S.</p>	<p>z punktu V aktu oskarżenia</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

O. S. w dniu 10 maja 2018 r. przebywał na terytorium U. w L. i tam spotkał się z swoją sąsiadką, którą podwiózł na cmentarz	zeznania S. N.	(...)	
wyjaśnienia O. S.	632-633,652v, (...) -2218v, 3234v- (...)		
W dniu 9 maja 2018 r. z okazji obchodzonego na Ukrainie święta zwycięstwa O. S. był widziany w L. w kawiarni przez A. B. (1)	zeznania A. B. (1)	(...)	
W dniu 10 maja 2018 r. O. S. spędzał czas ze swoją żoną Y. S. oraz był widziany przez jej koleżankę A. S. (1)	zeznania A. S. (1)	3395v	
zeznania Y. S. (1)	3260		
wkładka zamka w drzwiach domu pokrzywdzonych była sprawna technicznie i sprawcy nie pozostawili na niej żadnych śladów uszkodzeń mechanicznych	opinia H.E. M - (...)	871-872	
ślady linii papilarnych pozostawione na przedmiotach zabezpieczonych w domu Państwa C. nie nadawały się do identyfikacji lub pochodziły od M. C. (1)	opinia HE. DK - (...)	879-888	
z ewidencji przekroczeń granicy wynika, że do Polski O. S. przyjechał przez przejście graniczne	ewidencja przekroczeń granicy	825	

w D. dopiero 23 maja 2018 r.			
1.1.6.	M. S. (1), O. F., O. S.	oskarżonym nie przypisano zarzucanych im czynów, w tej części omówiono dowody, które mogą odnosić się do każdego z oskarżonych , a także te, które świadczą o braku bezpośrednich lub pośrednich dowodów potwierdzających sprawstwo oskarżonych.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W lipcu 2019 r. pokrzywdzeni: J. O. (1), B. S. (1), M. C. (1), M. M. (1) i M. S. (2) mieli zachowaną zdolność słyszenia w granicach normy fizjologicznej, zdolność ta nie jest zaburzona i nie odbiega od normy.	opinia dotycząca osoby J. O. (1)	k. 2826	
opinia dotycząca osoby B. S. (1)	k. 2827		
opinia dotycząca osoby M. C. (1)	k. 2828		
opinia dotycząca osoby M. M. (1)	k. 2829		
opinia dotycząca osoby M. S. (2)	k. 2830		
audiogramy	k. 2831-2835		

opinie psychologiczne potwierdzają zdolność pokrzywdzonych J. O. (1) B. S. (1), M. C. (1), M. M. (1) i M. S. (2) do zapamiętywania i odtwarzania spostrzeżeń docierających do nich za pomocą zmysłu zarówno wzroku i słuchu	opinie sądowo-psychologiczne dotyczące żyjących pokrzywdzonych	k. 2836-2868	
brak śladów biologicznych (DNA, ślady zapachowe), śladów w postaci linii papilarnych pochodzących od oskarżonych na miejscach rozbojów.	opinia z zakresu badań daktyloskopijnych HE.DK- (...) z 12 czerwca 2018	211	
opinia HE. B - (...)	1060 i nn.		
opinia HE.DK - (...)	(...)-1720		
opinia HE. DK - (...)	879-888		
opinia HE. B - (...) z zakresu badań genetycznych	(...)- (...)		
opinia HE. B - (...) z zakresu badań genetycznych	(...)- (...)		
opinia HE.B- (...) z zakresu badań genetycznych	(...)- (...)		
opinia HE. B - (...) z zakresu badań genetycznych	(...)- (...)		
notatka służbowa z użycia psa służbowego	63		

ślady odcisku opon pozostawione w miejscowości O. w pobliżu miejsca zamieszkania pokrzywdzonych mogły pochodzić od bieżnika opony zimowej D. F. H.	opinia HE. T- (...) z zakresu badań traseologicznych	862-868	
Fragmenty podłoża znajdujące się na obuwiu zabezpieczonym od oskarżonych różnią się od próbek gruntu pobranych z miejsc zdarzeń.	opinia z zakresu badań ochrony środowiska	1870-1920	
Na odzieży oskarżonych oraz rękawiczkach zabezpieczonych w samochodzie A. nie wykryto śladów DNA pochodzącego od pokrzywdzonych	opinia HE. B - (...) z zakresu badań genetycznych	(...)- (...)	
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1. 1.2.2 1.2.3	M. S. (1)	czynów z I-III punktu aktu oskarżenia nie przypisano oskarżonemu	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Uczestnictwo M. S. (1) w dokonaniu rozboju w nocy z 3/4 maja 2018 r. na	brak dowodów		

osobach M. S. (2) i M. M. (1) na w miejscowości O..			
Uczestnictwo M. S. (1) w dokonaniu rozboju w nocy z 9/10 maja 2018 r. na osobach M. C. i B. S. (1) na w miejscowości O..	brak dowodów		
Uczestnictwo M. S. (1) w dokonaniu rozboju w nocy z 20/21 czerwca 2018 r. na osobach T. O. (1) i J. O. (1) na w C..	brak dowodów		
Nielegalne przekraczanie granicy przez M. S. (1) między Polską a Ukrainą przez przekroczenie rzeki B. przed zdarzeniami: w nocy z 3/4 maja 2018 r. w K. O. oraz przed nocą z 9/10 maja 2018 r. (zdarzenie w O.).	brak dowodów		
1.2.4.	O. F.	czynu z IV punktu aktu oskarżenia nie przypisano oskarżonemu	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Uczestnictwo O. F. w dokonaniu rozboju w nocy z 3/4 maja 2018 r. na osobach M. S. (2) i M. M. (1) na w miejscowości O..	brak dowodów		
użytkowanie przez O. F. karty telefonicznej o numerze (...)	raport z analizy połączeń	624-628v	

1.2.5.	O. S.	czynu z V punktu aktu oskarżenia nie przypisano oskarżonemu	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Uczestnictwo O. S. w dokonaniu rozboju w nocy z 3/4 maja 2018 r. na osobach M. S. (2) i M. M. (1) na w miejscowości O..	brak dowodów		
1.2.6.	M. S. (1), O. F., O. S.	oskarżonym nie przypisano żadnego z zarzucanych im czynów	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
działanie wspólnie i w porozumieniu	Brak dowodów		
1. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1 1.1.4	ewidencja przekroczeń granicy	z ewidencji wynika, że M. S. (1) przyjechał do Polski 4 maja 2018 r. a wyjechał 6 maja 2018 r. Ponownie przekroczył granicę przyjeżdżając do Polski w dniu 12 maja 2018 r.	

zeznania M. S.	część zeznań tego świadka, kiedy świadek opisuje sposób działania sprawców i przebieg samej akcji przestępczej oraz fakt zaboru mienia należy uznać za szczere i wiarygodne, są one zresztą spójne z relacją drugiej osoby pokrzywdzonej w tym samym zdarzeniu osoby. Nie dał zaś Sąd świadkowi wiary, co do depozycji dotyczących rozpoznawania sprawców, o czym będzie jeszcze mowa niżej.		
zeznania M. M. (1)	część zeznań tego świadka, kiedy świadek opisuje sposób działania sprawców i przebieg samej akcji przestępczej oraz fakt zaboru mienia należy uznać za szczere i wiarygodne, są one zresztą spójne z relacją pokrzywdzonego w tym samym zdarzeniu M. S. (2). Nie dał zaś Sąd świadkowi wiary, co do depozycji dotyczących rozpoznawania sprawców, o czym będzie jeszcze mowa niżej.		
1.1.2	zeznania świadka D. K.	nie ma żadnych podstaw, aby temu świadkowi odmówić wiary, zeznaje on dość jasno i konkretnie.	
zeznania B. S. (1)	część zeznań tego świadka, kiedy świadek opisuje sposób działania sprawców i przebieg samej akcji przestępczej oraz fakt zaboru mienia		

	<p>należy uznać za szczere i wiarygodne, są one zresztą spójne z relacją pokrzywdzonego w tym samym zdarzeniu M. C. (1). Nie dał zaś Sąd świadkowi wiary, co do depozycji dotyczących rozpoznawania sprawców, o czym będzie jeszcze mowa niżej.</p>		
M. C. (1)	<p>część zeznań tego świadka, kiedy świadek opisuje sposób działania sprawców i przebieg samej akcji przestępczej oraz fakt zaboru mienia należy uznać za szczere i wiarygodne, są one zresztą spójne z relacją drugiej osoby pokrzywdzonej w tym samym zdarzeniu . Nie dał zaś Sąd świadkowi wiary, co do depozycji dotyczących rozpoznawania sprawców, o czym będzie jeszcze mowa niżej.</p>		
1.1.3	<p>zeznania świadka R. M. (1)</p>	<p>zeznania świadka są w ocenie Sądu szczere i jednoznaczne dlatego Sąd dał im wiarę</p>	
opinia HE. B - (...)	<p>opinia nie była kwestionowana przez strony, jest ona też w ocenie Sądu rzetelna i nie budzi żadnych wątpliwości</p>		
opinia HE. B-39/19	<p>opinia ta została wywołana w innej sprawie i wskazuje pośrednio, że materiał biologiczny osoby podejrzewanej o popełnienie występku z ustawy o przeciwdziałaniu</p>		

	narkomanii jest tożsamy z ujawnionym w sprawie niniejszej, nie pochodzi on jednak od żadnego z oskarżonych w sprawie		
opinia HE.DK - (...)	opinia nie była kwestionowana przez strony, jest ona też w ocenie Sądu rzetelna i nie budzi żadnych wątpliwości		
1.1.5	zeznania S. N.	świadek w ocenie Sądu zeznaje szczerze i wiarygodnie, nie ma żadnych podstaw, aby zakwestionować wiarygodność jego zeznań	
zeznania A. B. (1)	świadek w ocenie Sądu zeznaje konkretnie szczerze i wiarygodnie, nie ma też żadnych podstaw, aby zakwestionować wiarygodność jego zeznań		
zeznania A. S. (1)	świadek w ocenie Sądu zeznaje jasno i wiarygodnie, nie ma żadnych podstaw, aby zakwestionować wiarygodność jego zeznań		
zeznania Y. S. (1)	świadek mimo, że jest osobą bliską dla oskarżonego zeznaje w ocenie Sądu przekonywująco i wiarygodnie, zeznania tego świadka nie są też jedynym alibi oskarżonego i mają poparcie w zeznaniach innych osób		

opinia H.E. M - (...)	nie była kwestionowana przez strony jest w ocenie Sądu wiarygodna		
1.1.6	opinia dotycząca osoby M. M. (1)	Opinię laryngologa należy uznać za wiarygodną z tym zastrzeżeniem, że dotyczy ona stanu na czas badania, a więc lipiec 2019 r., ponadto nie uwzględnia warunków zdarzenia, tj. sytuacji, gdy głosy docierające do pokrzywdzonego były częściowo tłumione przez nałożony na głowę tej osoby materiał.	
opinia dotycząca osoby J. O. (1)	Opinię laryngologa należy uznać za wiarygodną z tym zastrzeżeniem, że dotyczy ona stanu na czas badania, a więc lipiec 2019 r., ponadto nie uwzględnia warunków zdarzenia, tj. sytuacji, gdy głosy docierające do pokrzywdzonego były częściowo tłumione przez nałożony na głowę tej osoby materiał.		
opinia dotycząca osoby B. S. (1)	Opinię laryngologa należy uznać za wiarygodną z tym zastrzeżeniem, że dotyczy ona stanu na czas badania, a więc lipiec 2019 r., ponadto nie uwzględnia warunków zdarzenia, tj. sytuacji, gdy głosy docierające do pokrzywdzonego były częściowo tłumione przez nałożony na głowę tej osoby materiał.		

zeznania M. S.	Opinię laryngologa należy uznać za wiarygodną z tym zastrzeżeniem, że dotyczy ona stanu na czas badania, a więc lipiec 2019 r., ponadto nie uwzględnia warunków zdarzenia, tj. sytuacji, gdy głosy docierające do pokrzywdzonego były częściowo tłumione przez nałożony na głowę tej osoby materiał.		
opinia dotycząca osoby M. C. (1)	Opinię laryngologa należy uznać za wiarygodną z tym zastrzeżeniem, że dotyczy ona stanu na czas badania, a więc lipiec 2019 r., ponadto nie uwzględnia warunków zdarzenia, tj. sytuacji, gdy głosy docierające do pokrzywdzonego były częściowo tłumione przez nałożony na głowę tej osoby materiał.		
audiogramy	nie kwestionowane przez strony		
1.1.6	opinie sądowo-psychologiczne dotyczące żyjących pokrzywdzonych	Opinie te dowodzą naturalnych zdolności pokrzywdzonych zapamiętywania i relacjonowania swych potrzeb, która to okoliczność nie jest kwestionowana. Zaznaczyć jednak, że żadna z tych opinii nie odnosi się do warunków "okazywania" pokrzywdzonym głosów domniemanych sprawców. Opinie te nie dają więc podstaw do	

		<p>stwierdzenia, że mimo wadliwości procesowej czynności "okazań" pokrzywdzeni byli w stanie i mieli warunki, aby bezbłędnie rozpoznać głosy sprawców.</p>	
1.1.1	wyjaśnienia M. S. (1)	<p>Oskarżony nie przyznał się na żadnym etapie postępowania do zarzucanych mu czynów. To, że oskarżony przyznaje, że przemycał do Polski papierosy przez rzekę (B.) nie wskazując przy tym konkretnych dat przemytu, jedynie twierdząc, że ostatnio było to dwa lata temu i podając przy tym dość szczerze inne szczegóły dotyczące tego działania - nie stanowi jeszcze dowodu, że przekraczał nielegalnie granicę w celu dokonania rozbojów w nocy z 3 na 4 maja i w nocy z 9 na 10 maja. Nie są jednak w ocenie Sądu wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, w tej części, gdy podaje, że w toku postępowania przygotowawczego przemocą przez bicie i podtapianie próbowano na nim wymusić obciążające wyjaśnienia. Niezależnie od tego Sąd daje wiarę oskarżonemu, gdy zaprzecza swojemu udziałowi w zarzucanych mu rozbojach, ocena taka wiąże się z tym, że żadne inne dowody nie wykazują jego sprawstwa, a co więcej w przypadku dwóch pierwszych zarzutów</p>	

		wykazano alibi oskarżonego.	
1.1.2	wyjaśnienia M. S. (1)	jak powyżej w punkcie 1.1.1	
1.1.3	wyjaśnienia M. S. (1)	jak powyżej w punkcie 1.1.1	
1.1.4	wyjaśnienia O. F.	Oskarżony nie przyznał się na żadnym etapie postępowania do zarzucanego mu czynu. Oskarżony nie kwestionuje swego pobytu w P. w dniach 3 i 4 maja 2018 r. twierdzi, że nocował w hotelu (...) razem z kolegą A. O. w miejscowości S.. Zeznania, co do tego, że oskarżony pracował w C. myjąc samochodu potwierdza świadek O. O. k. 1849-1850, aczkolwiek z zeznań tego świadka nie wynika precyzyjne o jaki czas chodzi. Sam oskarżony nie kwestionuje znajomości z innymi oskarżonymi, a jego wyjaśnienia dotycząc jego pobytu w Polsce są zbieżne z informacjami podawanymi przez inne osoby. Sąd nie znalazł też podstaw, aby odmówić oskarżonemu wiary, gdy zaprzecza on stawianemu mu zarzutowi popełnienia przestępstwa rozboju.	
1.1.5	wyjaśnienia O. S.	Oskarżony nie przyznał się na żadnym etapie postępowania do zarzucanego mu czynu. Z jego wyjaśnień wynika, że nie pamięta on dokładnie dat swoich pobytów w Polsce w maju i czerwcu	

		<p>2018 roku. Wyjaśnienia te są zbieżne z dokumentami dotyczącymi pobytów oskarżonego w Polsce, z których wynika, że granicę w D. O. S. przekroczył nie wcześniej, niż 23 maja 2018 r. (zarzut dotyczy nocy z 9 na 10 maja 2018 r.) vide k. 825. Pobyt oskarżonego na Ukrainie w dniach 9 i 10 maja w L. potwierdzają też inni świadkowie. Z tych więc powodów w zakresie wyjaśnień oskarżonego, kiedy zaprzecza ona aby brał udział w zarzucanym mu przestępstwie wyjaśnienia te należy obdarzyć wiarą</p>	
1.1.6	<p>Zeznania Świadców: M. M. (3) k. 3245v-3246 oraz M. A. k. 3246v-3247v</p>	<p>M. M. (3) jest funkcjonariuszem policji który pracował przy tej spraw między innymi przy przeprowadzaniu czynności okazania głosu, jego zeznania są podstawą dotyczącą ustaleń w zakresie sposobu przeprowadzenia tej czynności oraz wyjaśniają kwestie omyłkowych zapisów, w niektórych protokołach- zostały one uznane przez Sąd za wiarygodne.</p> <p>M. A. jest tłumaczem, który uczestniczył w czynności przesłuchania oskarżonych połączonej z czynnością okazania głosów, jego zeznania są podstawą dotyczącą w zakresie sposobu przeprowadzenia tej</p>	

		czynności, zostały uznane przez Sąd za wiarygodne.	
o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.6	opinia z zakresu badań daktyloskopijnych HE.DK- (...) z 12 czerwca 2018	Dowód należy uznać za wiarygodny. Nie daje on jednak podstaw do stwierdzenia lub wykluczenia sprawstwa oskarżonych w zarzuconych im czynach, albowiem ślady, w postaci sznurów i taśm klejących nie zawierały linii papilarnych.	
opinia wstępna J. B. (1) dotycząca zasadności typowania zbioru osób podejrzanych	k. 620-621 opinia sprowadza się jedynie do typowania kryminalistycznego sprawców rozbojów, nie zawiera żadnych pewników.		
1.1.1	zeznania M. S.	k. 474-475, 498-499, 518-519, 536-537, 572-573, 594-595, 608-609. Zeznania tego świadka składane w trakcie czynności "okazania" głosu należy ocenić jako całkowicie szczerze, nie są one jednak uznane przez Sąd za wiarygodne w tym sensie, że nie mogą one być	

		<p>podstawą dokonywania ustaleń faktycznych w sprawie, ze względu na wątpliwości co do tego czy w rzeczywistości świadek i pokrzywdzony jednocześnie nieomylnie rozpoznał głos napastnika w czasie rozboju w jego domu. Szczerść świadka i jego subiektywne przekonanie, co do prawidłowości rozpoznania lub nie głosów sprawców nie jest w ocenie Sądu wystarczająco przekonywująca, aby pominąć istotne wady tej czynności, kiedy to mogły one wpływać na prawidłowość rozpoznania. Wskazać też trzeba, że subiektywna pewność świadka co do rozpoznania głosu dotyczy jedynie oskarżonego M. S. (1), takiej zaś pewności świadek nie ma co do O. F..</p>
<p>zeznania M. M. (1)</p>	<p>k. 472-473, 500-510, 520-521, 538-539, Zeznania tego świadka składane w trakcie czynności "okazania" głosu należy ocenić jako całkowicie szczerze, nie są one jednak uznane przez Sąd za wiarygodne w tym sensie, że nie mogą one być podstawą dokonywania ustaleń faktycznych w sprawie, ze względu na wątpliwości co do tego czy w rzeczywistości świadek i pokrzywdzona jednocześnie nieomylnie rozpoznała głos napastnika w czasie</p>	

	<p>rozboju w jej domu. Szczerść świadka i jego subiektywne przekonanie, co do prawidłowości rozpoznania lub nie głosów sprawców nie jest w ocenie Sądu wystarczająco przekonywująca, aby pominąć istotne wady tej czynności, kiedy to mogły one wpływać na prawidłowość rozpoznania. Wskazać też trzeba, że subiektywna pewność świadka co do rozpoznania głosu dotyczy jedynie oskarżonego M. S. (1), takiej zaś pewności świadek nie ma co do O. F..</p>		
1.1.2	M. C. (1)	<p>k 466-467, 492-493, 514-515, 542-543, 568-569, 580-581, 592-593, 598-599, 610-611 k. 472-473, 500-510, 520-521, 538-539, Zeznania tego świadka składane w trakcie czynności "okazania" głosu należy ocenić jako całkowicie szczere, nie są one jednak uznane przez Sąd za wiarygodne w tym sensie, że nie mogą one być podstawą dokonywania ustaleń faktycznych w sprawie, ze względu na wątpliwość co do tego czy w rzeczywistości świadek i pokrzywdzona jednocześnie nieomylnie rozpoznała głos napastnika w czasie rozboju w jej domu. Szczerść świadka i jego subiektywne przekonanie, co do prawidłowości rozpoznania lub nie</p>	

		<p>głosów sprawców nie jest w ocenie Sądu wystarczająco przekonywująca, aby pominąć istotne wady tej czynności, kiedy to mogły one wpływać na prawidłowość rozpoznania. Wskazać też trzeba, że subiektywna pewność świadka co do rozpoznania głosu dotyczy oskarżonego M. S. (1) i O. S., zauważyć przy tym jednak należy, że świadek zeznał, że słyszał głos tylko jednego sprawcy, a tymczasem rozpoznał głosy dwóch różnych osób.</p>
<p>zeznania B. S. (1)</p>	<p>468- (...) -495, 516-518, 540-541, 564-566, 564-566, 564-566, 582-583, 590-591</p> <p>Zeznania tego świadka składane w trakcie czynności "okazania" głosu należy ocenić jako całkowicie szczere, nie są one jednak uznane przez Sąd za wiarygodne w tym sensie, że nie mogą one być podstawą dokonywania ustaleń faktycznych w sprawie, ze względu na wątpliwości co do tego czy w rzeczywistości świadek i pokrzywdzona jednocześnie - nieomylnie rozpoznała głos napastnika w czasie rozboju w jej domu. Szczerość świadka i jego subiektywne przekonanie, co do prawidłowości rozpoznania lub nie głosów sprawców nie jest w ocenie Sądu</p>	

	<p>wystarczająco przekonywująca, aby pominąć istotne wady tej czynności, kiedy to mogły one wpływać na prawidłowość rozpoznania. Wskazać dodatkowo trzeba, że zeznań tego świadka nie wynika nawet subiektywna pewność co do rozpoznania głosu. W przypadku oskarżonego O. F. świadek jest bliska pewności, nie ma jej jednak "na 100%". Zauważyć przy tym też należy, że świadek rozpoznała z kolei na "95 %" głos M. F. (1), który finalnie nie został oskarżony w tej sprawie. Wskazywać więc to może, że z racji pokrewieństwa tych osób ich głosy są podobne i taka zaś sytuacja podobieństwa okazywanych głosów jest przykładem trudności w dokonywaniu identyfikacji głosowej.</p>	
1.1.2	opinia HE. B - (...) z zakresu badań genetycznych	k. 1796-1819 opinia ta dowodzi, że na zabezpieczonych w miejscu zdarzenia w O. śladach i przedmiotach ujawniono DNA pochodzące od M. C. (1), F. C., Z. C. i B. S. (1)
1.1.3	zeznania T. O. (1)	470-471, 502-503, 522-523, 534-535, 544-545, 576-579, 580-581, 596-597, 600-601 Zeznania tego świadka składane w trakcie

	<p>czynności "okazania" głosu należy ocenić jako całkowicie szczerze, nie są one jednak uznane przez Sąd za wiarygodne w tym sensie, że nie mogą one być podstawą dokonywania ustaleń faktycznych w sprawie, ze względu na wątpliwości co do tego czy w rzeczywistości świadek i pokrzywdzony jednocześnie - nieomylnie rozpoznał głos napastnika w czasie rozboju w jego domu. Szczerość świadka i jego subiektywne przekonanie, co do prawidłowości rozpoznania lub nie głosów sprawców nie jest w ocenie Sądu wystarczająco przekonywująca, aby pominąć istotne wady tej czynności, kiedy to mogły one wpływać na prawidłowość rozpoznania. Wskazać dodatkowo trzeba, że zeznań tego świadka nie wynika nawet subiektywna pewność co do rozpoznania głosu. W przypadku M. F. (1) świadek jest bliski pewności, ale nie ma jej jednak "na 100%" (k. 470-471) z kolei głosu O. F. nie kojarzy. Nie rozpoznaje też z całym przekonaniem i ("na 100%") pewnością okazywanego mu głosu M. S. (1).</p>	
zeznania J. O. (1)	Świadkowi nie okazywano żadnych głosów, z racji młodego wieku w	

	<p>postępowaniu sądowym był przesłuchany z udziałem psychologa. Świadek potwierdza fakt rozboju, w wg jego relacji sprawcy mieli mówić, że przybyli z Rosji, poza tym nie podaje żadnych szczegółów, które identyfikowałby sprawców.</p>		
1.1.4	zeznania M. S.	ocena jak przy punkcie 1.1.1	
raport z analizy połączeń	<p>z przedstawionej analizy nie wynika, aby O. F. był użytkownikiem karty imei o numerze (...) (jak podaje to w akcie oskarżenia Prokurator k. 3008) Z tego numeru miał korzystać nie O. F. lecz M. F. (1) vide k. 624 i 628v, 1712. Poza tym wszystkim stwierdzić należy, że z analizy połączeń (zał. nr 1 i 2) nie wynika, aby w zdarzeniach objętych aktem oskarżenia mieli brać udział M. S. (1) lub O. S. vide wnioski k. 628, 1714, zaś jedynym wnioskiem o charakterze probabilistycznym (stwierdzenie, że dana osoba mogła brać udział) w świetle lektury całości tych analiz jest wskazanie na udział O. F. w rozboju w C. w nocy z 20 na 21 czerwca 2018 r., tymczasem temu oskarżanemu stawia się zarzut dotyczący rozboju w nocy z 3 na 4 maja 2018 r. w K. O..</p>		

zeznania M. M. (1)	ocena jak przy punkcie 1.1.1		
1.1.5	zeznania B. S. (1)	ocena jak w punkcie 1.1.2	
M. C. (1)	ocena jak w punkcie 1.1.2		
1.2.6	eksperymenty procesowe z udziałem oskarżonych	k. 1370-1389 dowody nie przyniosły żadnych konkretnych i przekonywujących ustaleń	
opinia dotycząca analizy zapisu wizualnego	2904-2941 poza stwierdzeniem, że na nagraniu widać trzy osoby, co i tak widoczne jest bez opinii dowód mimo jego obszerności ten nic nie wnosi do sprawy.		
opinia z zakresu fonoskopii nr 217/INF/19	k. 2872-2903 opinia ta finalnie miała na celu przeprowadzenie wywiadu z żyjącymi pokrzywdzonymi, "w celu opisanie przez nich cech mowy podejrzanych [podkreślenie B.K.] oraz audiowizualnego zarejestrowania powyższej czynności". Przede wszystkim zwrócić należy uwagę na odgórne założenie zawarte w postanowieniu dowodowym, że głosy opisywane przez pokrzywdzonych pochodzą do podejrzanych. Takie ujęcie postanowienia dowodowego sugeruje biegłym i pokrzywdzonym, że w istocie rzeczy podejrzani byli sprawcami rozbojów. Z tego względu		

trudno więc byłoby uznać taki dowód z obiektywny. Niezależnie od tego zwrócić należy uwagę, że w związku z tą czynnością dowodową podejrzani odmówili udzielania próbek swoich głosów. Fakt ten więc i tak uniemożliwił przeprowadzenie ponownego okazania głosów z uwzględnieniem koniecznych wymogów takiej czynności. Opracowana opinia jest zatem w gruncie rzeczy opisem i sprawozdaniem ze swego rodzaju rozmowy kierowanej przeprowadzanej z każdym z pokrzywdzonych. Spisane obserwacje pokrzywdzonych mogłyby mieć znaczenie dla opracowania parady identyfikacyjnej, lecz wobec tego, że nie doszło do okazania głosów w trybie art. 173 k.p.k. dowód w takiej postaci nie mógł więc zostać efektywnie wykorzystany. Same zaś opisy głosów słyszanych przez pokrzywdzonych nie dają możliwości ustalenia czy były to głosy pochodzące od oskarżonych w tej sprawie.

1.2.6

opinia dotycząca śladów spodu obuwia

k. 1312-1323 opinia ta wskazuje, że zabezpieczone na miejscu zdarzeń ślady obuwia nie pochodzą do obuwia zabezpieczonego od oskarżonych po ich zatrzymaniu. vide wykaz

		dowodów rzeczowych k. 1084
opinia HE. K -4563/18 z zakresu badań informatycznych	k. 1416- 1427 z opinii wynika, że nie udało się uzyskać dostępu do zasobów pamięci telefonów zatrzymanych od M. F. (1)	
opinia HE. B -4980/18	k. 1494-1495 opinia ta wykluczyła, że DNA zabezpieczone na sznurze, którym krępowano pokrzywdzonych nie pochodzi od K. K.	
opinia HE.B-3172/18 z zakresu badań genetycznych	k. 1522-1535 opinia ta potwierdziła, że na przedmiotach w postaci sznurów, taśmy klejącej i poszewek zabezpieczonych na miejscu rozboju w K. O. znajduje się DNA M. M. (1) i M. S., nie stwierdzono zaś DNA L. P.	
opinia J. B. dotycząca typowania kryminalistycznego	k. 1574-1579v opinia sprowadza się jedynie do typowania kryminalistycznego sprawców rozbojów, nie zawiera żadnych pewników.	
zeznania świadków w osobach: A. S. (2), Ł. T., A. Ć., G. K. (1), F. C., Z. C., M. C. (3), E. P., Z. Ł., O. O., R. M. (2), G. K. (2), M. Z., W. H., R. H., M. K., S. S. (2), A. K. (1), A. K. (2), P. W., G. T., P. S.	Zeznania tych świadków nie dotyczą bezpośrednio okoliczności faktycznych będących podstawą zarzutów stawianych oskarżonemu, Sąd uznaje jej zawiarydane, aczkolwiek nie mają one	

	zasadniczego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy		
zeznania świadków O. O., L. P., M. M. (4), M. E., S. Z., P. B., V. M., A. B. (2), O. H., B. S. (2), R. S. (1), B. D. (1), L. K., S. Sucho, O. K., B. D. (2), Y. S., V. V., J. K., W. D., S. B., I. B., M. K., K. R., D. R.	Oskarżeni nie zaprzeczyli okolicznościom faktycznym podawanym w zeznaniach tych świadków nie mają one również zasadniczego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	1	M. S. (1), O. F., O. S.
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
<p>W sprawie nie mógł zapaść inny wyrok niż uniewinniający wszystkich oskarżonych od wszystkich zarzucanych im czynów. W ocenie Sądu Okręgowego w Lublinie zebrane w sprawie dowody analizowane łącznie jako i oddzielnie nie dają podstaw, aby w sposób niewątpliwy dokonać ustaleń potwierdzających sprawstwo oskarżonych, co do popełnienia przez nich zarzucanych im czynów. Stosownie do art. 5. § 1 k.p.k. oskarżonego uważa się za niewinnego, dopóki wina jego nie zostanie udowodniona i stwierdzona prawomocnym wyrokiem. Z kolei art. 5 § 2 k.p.k. przewiduje, że niedające się usunąć wątpliwości</p>			

rozstrzyga się na korzyść oskarżonego.

Nie można więc podzielić podnoszonych przez Prokuratora w akcie oskarżenia wywodów, że zebrane w tej sprawie dowody tworzą nierozzerwalny łańcuch poszlak, wykluczający jakąkolwiek inną możliwość niż opisana w zarzutach stawianych oskarżonym. Kluczowymi i w gruncie rzeczy jedynymi dowodami o bezpośrednim charakterze w niniejszej sprawie są dowody określone jako "okazania" głosów podejrzanych. Co do pozostałych dowodów można stwierdzić, że zmierzają do dowodowego zaprzeczenia twierdzeniom oskarżonym i w tym zakresie nie stanowią podstawy do dokonywania jakichkolwiek pozytywnych ustaleń potwierdzających tezy aktu oskarżenia, a jedynie zwalczają wersje i alibi oskarżonych.

Pokrzywdzeni nie mieli możliwości zaobserwowania ani twarzy, ani postaci sprawców rozbojów. Akty rozbojów nie zostały też w żaden inny sposób zarejestrowane wizualnie czy dźwiękowo, nie było żadnych świadków tych zdarzeń. Przy osobach zatrzymanych nie znaleziono, żadnych

przedmiotów pochodzących z kradzieży. Na miejscu zdarzeń (poza sznurami i taśmą klejącą używaną do krępowania pokrzywdzonych) nie pozostawiono praktycznie żadnych narzędzi i śladów pozwalających na identyfikację sprawców. Jedynym możliwym dowodem mogła być więc identyfikacja głosowa sprawców.

Sąd Okręgowy oczywiście podziela utrwalony w orzecznictwie pogląd, że nie jest tak, by dla poczynienia pewnych ustaleń faktycznych, niezbędne było ich pochodzenie co najmniej z dwóch źródeł dowodowych. Jeżeli jednak ustalenia zasadnicze dla przedmiotu postępowania wynikają wyłącznie z jednego dowodu i to o charakterze osobowym, a inne dowody ustalenia te co najmniej poddają w wątpliwość i stanu tego poprzez pozostały dostępny materiał i kryteria art. 7 k.p.k. zmienić nie można, to sprawstwo oskarżonego pozostaje wyłącznie w sferze uprawdopodobnienia. W takich warunkach, niezależnie od tego, czy to prawdopodobieństwo kształtuje się na poziomie znikomym, czy też zbliżonym do pewności, skoro w wyniku procesu w pewność

się nie przekształciło, to podstawy skazania stanowić nie może. (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 14 października 2019 r. II AKa 323/18, LEX nr 2759049)

W związku z tym, że tabelaryczna forma uzasadnienia w zakresie prezentacji dokonywania ustaleń faktycznych z konieczności ma nieco analityczny charakter, po to więc aby wykazać, że dokonując swych ustaleń Sąd czynił zadość wymogom art. 7 k.p.k., w tym miejscu uzasadnienia zostanie przedstawiona bardziej syntetyczna ocena i uwzględniająca wszystkie okoliczności dotyczące kluczowych dowodów jakimi były okazania głosów.

Bazując więc na danych podanych w protokołach przesłuchań pokrzywdzonych głosy zatrzymanych osób, tj. ich mowa były okazane w następującej kolejności i następujących powtórzeniach: **M. C. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **15.35** okazano głos **O. F.** – świadek nie rozpoznał go wskazał, że słyszał tylko jeden głos sprawcy i był on bardziej chrypliwy głos k. 492-493. **B. S. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **15.50** okazano głos **O. F.** – świadek zeznała, że nie jest w stanie podać

czy jest to ten sam głos, który słyszała podczas zdarzenia. Określiła go, że jest podobny, mało męski, chłopięcy ale nie ma 100 % pewności czy ten sam głos k. 478-479. **M. C. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **16.03** okazano głos **R. S. (2)** – świadek nie rozpoznał go wskazał, że słyszał tylko jeden głos sprawcy i był on bardziej chrypliwy wg świadka jest on bardziej podobny, ale nie jest pewien na 100 % czy to ten sam głos k. 476-477. **B. S. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **16.07** okazano głos **R. S. (2)** – świadek zaprzeczyła, aby był to głos sprawcy, który słyszała podczas zdarzenia k. 494-495. **M. C. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **16.18** okazano głos **M. F. (2)** – świadek rozpoznał go na 99 % jako sprawcy, który go bił przypalał k. 466v-467; **B. S. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **16.27** okazano głos **M. F. (2)** – świadek rozpoznała go na 95 % jako sprawcy, który słyszała podczas zdarzenia przez ścianę k. 468-469. **M. M. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **16.45** okazano głos **M. F. (2)** – świadek rozpoznał go na 50 % jako podobny do głosu sprawcy, który straszył ją pobiciem k. 472-473. **T. O. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **16.59** okazano głos **M. F. (2)** – świadek rozpoznał go jako podobny do głosu sprawcy, który podchodził

do niego go w łazience, lecz świadek nie ma co do tego 100% pewności, wg świadka głos jest bardzo podobny, prawie taki sam – k. 470-471. **M. S. (2)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **17.12** okazano głos **M. F. (2)** – świadek rozpoznał go na 90 % jako sprawcy, który słyszał podczas zdarzenia i wydaje mu się, że to ten głos żądał od niego pieniędzy, lecz nie jest to głos osoby, która go biła. Ponadto świadek zwrócił uwagę na to, że go zdaniem w czasie okazania głosy był celów zniekształcany k. 474-475. **M. S. (2)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **18.47** okazano głos **R. S. (2)** – świadek nie rozpoznał tego głosu k. 480-481. **T. O. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **18.54** okazano głos **R. S. (2)** – świadek zeznał, że nie jest to ten sam głos jaki słyszał w dniu zdarzenia i nie kojarzy go k. 534-535. **M. M. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **19.21** okazano głos **R. S. (2)** – świadek nie rozpoznała go jako głosu sprawcy, zeznała, że jest całkiem inny k. 496-497. **M. S. (2)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **19.34** okazano głos **O. F.** – świadek zeznał, że uważa, że słyszał ten głos w dniu napadu na jego dom, nie ma pewności czy to głos mężczyzny, który go bił. Jednocześnie świadek zeznał, że ze względu na upływ czasu nie stwierdzi w 100 %, że jest to ten sam głos i że jest

bliski pewności, że to ten sam głos k. 498-499. **M. M. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **20.08** okazano głos **O. F.** – świadek nie rozpoznała go jako głosu sprawcy, zeznała, że słyszała tylko dwa głosy i to nie jest ten głos k. 500-501. **T. O. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **20.14** okazano głos **O. F.** – świadek zeznał, że nie kojarzy tego głosu i że najbardziej pozna głos mężczyzny, który go bił, ale to nie ten głos, i nie rozpoznaje go k. 502-503. **M. C. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **20.41** okazano głos **O. S.** – świadek zeznał, że jest pewny na 100 %, że to mężczyzna, który go bił podczas napadu i przypalał żelazkiem, rozpoznał go po charakterystycznym chrypliwym głosie. Według świadka to ta osoba kierowała pozostałymi sprawcami k. 514-515. **B. S. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **20.48** okazano głos **O. S.** – świadek nie rozpoznała tego głosu. Zeznała, że nie słyszała go, mężczyzna o tym głosie z nią nie rozmawiał. Słyszała tylko dwa głosy osób, które z nią rozmawiały, głosy pozostałych słyszała tylko z oddali k. 516-517. **M. S. (2)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **20.54** okazano głos **O. S.** – świadek nie kojarzył tego głosu k. 518-519. **M. M. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r.

g. **20.56** okazano głos **O. S.** – świadek nie poznała go jako głosu sprawcy, zeznała, że tego głosu nie było u niej w pokoju k. 520-521. **T. O. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **20.59** okazano głos **O. S.** – świadek zeznał, że nie słyszał tego głosu w dniu zdarzenia i nie kojarzy go k. 522-523. **M. S. (2)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **21.36** okazano głos **M. S. (1)** – świadek zeznał, że rozpoznał głos tego mężczyzny i oświadczył, że nie ma co do tego żadnych wątpliwości k. 536-537. **M. M. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **21.40** okazano głos **M. S. (1)** – świadek zeznała, że jest przekonana na 100 %, że ten głos to ten sam mężczyzna, który był u niej w domu podczas zdarzenia. Określiła głos jako bardzo charakterystyczny, chropowaty i niski. k. 538-539. **B. S. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **21.45** okazano głos **M. S. (1)** – świadek zeznała, że być może słyszała ten specyficzny głos ale nie jest tego pewna na 100% Według świadka mężczyzna o takim głosie nie był z nią w pomieszczeniu, a jedynie przez ścianę słyszała podobny głos k. 540-541. **M. C. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **21.52** okazano głos **M. S. (1)** – świadek zeznał, że słyszał na 100 % ten głos. Ten mężczyzna zadawał mu pytania,

gdzie są pieniądze. Według świadka to charakterystyczny, niski głos, którego nie da się zapomnieć. k. 542-543. **T. O. (1)** w dniu 22 czerwca 2018 r. g. **21.57** okazano głos **M. S. (1)** – świadek zeznał, że myśli, że słyszał ten głos u niego w domu w dniu zdarzenia. Określa go jako charakterystyczny, niski gardłowy, lecz ze względu, że mało mówił świadek nie może z całą stanowczością powiedzieć na 100 % czy to ten sam głos k. 544-545.

Dalsze czynności dotyczące okazywania głosów przeprowadzono już kolejnego dnia, tj. 23 czerwca 2018 r. i dalej: **B. S. (1)** w dniu 23 czerwca 2018 r. g. **08.15** okazano głos **Y. S. (2)** (błędnie i omyłkowo opisany w protokole jako M. S. (1) k.565) – świadek zeznała, że nie poznaje tego głosu i jest tego pewna, k. 565-566. **M. C. (1)** w dniu 23 czerwca 2018 r. g. **08.27** okazano głos **Y. S. (2)** błędnie i omyłkowo opisany w protokole jako M. S. (1) k.569) – świadek zeznał, że nie rozpoznaje tego głosu i nie słyszał w czasie napadu i jest tego pewien, k. 568-571. **M. S. (2)** w dniu 23 czerwca 2018 r. g. **08.37** okazano głos **Y. S. (2)** błędnie i omyłkowo opisany w protokole jako M. S. (1) k.573) świadek zeznał, że nie rozpoznaje tego głosu i nie słyszał w

czasie napadu i jest tego pewien k. 572-575. **T. O. (1)** w dniu 23 czerwca 2018 r. g. **08.44** okazano głos **Y. S. (2)** błędnie i omyłkowo opisany w protokole jako M. S. (1) k.577) świadek zeznał, że nie rozpoznaje tego głosu i nie słyszał w czasie napadu i jest tego pewien k. 576-579. **M. C. (1)** w dniu 23 czerwca 2018 r. g. **09.20** okazano głos **V. S.**– świadek zeznał, że nie rozpoznaje tego głosu i nie słyszał w czasie napadu i jest tego pewien, k. 580-581. **B. S. (1)** w dniu 23 czerwca 2018 r. g. **09.35** okazano głos **V. S.**– świadek zeznała, że być może jest to głos mężczyzny, który wchodził do świadka do łazienki podczas napadu, wydaje się jej znajomy, ale nie ma 100% pewności, k. 582-583. **T. O. (1)** w dniu 23 czerwca 2018 r. g. **09.55** okazano głos **V. S.**– świadek zeznał, że nie rozpoznaje tego głosu i nie słyszał w czasie napadu i jest tego pewien, k. 580-581. **M. S. (2)** w dniu 23 czerwca 2018 r. g. **09.47** okazano głos **V. S.**– świadek zeznał, że nie ma pewności, że jest to głos mężczyzny, który był u niego w domu w dniu 3 maja 2018 roku, jest pewny w 50%, że słyszał ten głos podczas napadu na swój dom k. 586-587. **M. C. (1)** w dniu 23 czerwca 2018 r. g. **10.30** okazano głos **O. K.**– świadek zeznał,

że nie rozpoznaje tego głosu jest on zbliżony do tego, który brał udział w napadzie na jego dom, nie rozpoznaje go jednoznacznie k. 592-593. **M. S. (2)** w dniu 23 czerwca 2018 r. g. **11.00** okazano głos **O. K.** – świadek zeznał, że nie rozpoznaje tego głosu i nie słyszał w czasie napadu i jest tego pewien, k. 594-595. **M. C. (1)** w dniu 23 czerwca 2018 r. g. **11.05** okazano głos **B. D. (3)** – świadek zeznał, że nie rozpoznaje tego głosu na 100 % Jednak jest to taki zbliżony głos młodego mężczyzny, podobny do głosów, które słyszałem podczas napadu k. 598-599. **B. S. (1)** w dniu 23 czerwca 2018 r. g. **11.15** okazano głos **O. K.** – świadek zeznała, że nie rozpoznaje tego głosu w czasie napadu k. 590-591. **T. O. (1)** w dniu 23 czerwca 2018 r. g. **11.20** okazano głos **B. D. (3)** – świadek zeznał, że nie rozpoznaje tego głosu jako mężczyzny, który brał udział w czasie napadu k. 600-601. **M. S. (2)** w dniu 23 czerwca 2018 r. g. **11.35** okazano głos **B. D. (3)** – świadek zeznał, że nie rozpoznaje tego głosu jako głosu mężczyzn, który brał udział w napadzie na jego dom, jest pewien, że nie słyszał tego głosu k. 602-603. **T. O. (1)** w dniu 23 czerwca 2018 r. g. **11.45** okazano głos **O. K.** – świadek zeznał, że nie rozpoznaje tego głosu

jako głosu mężczyzn, który brał udział w napadzie na jego dom k. 596-597. **T. O. (1)** w dniu 23 czerwca 2018 r. g. **12.15** okazano głos **B. S. (3)** – świadek zeznał, że nie rozpoznaje tego głosu jako głosu mężczyzn, który brał udział w napadzie na jego dom k. 604-605. **M. S. (2)** w dniu 23 czerwca 2018 r. g. **12.35** okazano głos **B. S. (3)** – świadek zeznał, że nie rozpoznaje tego głosu jako głosu mężczyzn, który brał udział w napadzie na jego dom, jest pewien, że nie słyszał tego głosu k. 596-597.

Powyższe nieco przydługie uwypuklenie sposobu i chronologii przeprowadzanych czynności konieczne było dla uzmysłowienia warunków i sposobu w jaki dokonywano ocenianej czynności dowodowej i osadzenie dalszych rozważań w konkretach dowodowych sprawy. Zaczynając więc od analizy samej treści zeznań pokrzywdzonych składanych w związku czynnościami okazania głosów osób zauważyć należy (co zdaje się pomija Prokurator), że stanowcze zeznania wyrażające subiektywne przekonanie świadka co do tego, że rozpoznaje głos sprawcy z przekonaniem równoznacznym pewności - dotyczą jedynie głosów M. S. (1) i O. S.. Głos M. S. (1) rozpoznają jako głos

jednego ze sprawców M. S. (3), M. C. (1) oraz M. M. (1). Głosu tej osoby jako głosu sprawcy w sposób stanowczy nie rozpoznał T. O. (1). Natomiast bez wątpliwości pewność co do rozpoznania O. S. wyrażał jedynie świadek M. C. (1).

Już więc z tego powodu nie ma żadnych podstaw do przypisania sprawstwa oskarżonemu O. F. oraz przypisania oskarżonemu S. trzeciego z zarzucanych mu czynów – w tym zakresie wypowiedzi świadków nie cechują się nawet przekonaniem graniczącym z pewnością, lecz zawierają wahania lub określenia stopnia prawdopodobieństwa rozpoznania głosu sprawcy poniżej 100 % pewności.

Co więcej w przypadku zeznań świadka M. C. (1) składanych w związku z okazaniami zauważyć też należy, że początkowo świadek ten zeznał, że słyszał tylko jeden głos k. 493, a następnie rozpoznaje okazywane mu głosy O. S. k. 514-515 i M. S. k. 542-543 jako głosy sprawcy dysponującego chrypliwym charakterystycznym niskim głosem. W postępowaniu sądowym świadek indagowany o okoliczność czy rozpoznał dwóch sprawców, czy też według jego oceny dwukrotnie okazano mu ten sam głos ze względu

na upływ czasu nie potrafił już wyjaśnić tej kwestii k. 3242v.

Niezależnie od powyższego nie udało się wyjaśnić wszystkich wątpliwości, co do samego rozpoznania sprawców dokonywanego przez wymienioną trójkę pokrzywdzonych. Rzecz bowiem w tym, że o ile zeznania świadków jawią się jako szczere, to Sąd powziął wątpliwości czy mieli oni obiektywną możliwość prawidłowego wytypowania sprawców. Inaczej rzecz ujmując, chodzi o to czy niezależnie od przekonania świadków identyfikacja sprawców jest trafna i nie budzi żadnych wątpliwości. Czy całkowicie wykluczone jest to, że świadkowie ci nie mogli w tym zakresie popełnić żadnego błędu i wskazują na rzeczywistych sprawców rozbojów, którymi zostali pokrzywdzeni.

W praktyce orzecniczej możliwość dokonywania ustaleń co do sprawstwa danej osoby na podstawie identyfikacji jej głosu, obwarowuje się spełnieniem warunków uwiarygodniających tego rodzaju dowodzenie.

Tematyka przeprowadzania tego typu czynności nie jest często poruszana w orzecznictwie czy literaturze. Odnotować jednak należy celne i

osadzone w zasadzie prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.) zapatrywanie. Otóż w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30 listopada 2012 r. II AKa 459/12 wyrażono pogląd, że: rozpoznanie osoby w oparciu o identyfikację jej głosu jest możliwe. może być ono nawet przedmiotem czynności przewidzianej w art. 173 § 1 k.p.k. Ze zrozumiałych jednak powodów wartość rozpoznania człowieka wyłącznie w oparciu o jego głos, mierzona ryzykiem ewentualnej pomyłki, może być różna i zależy nie tylko od siły subiektywnego przekonania osoby dokonującej takiej identyfikacji, że się nie myli, choć jest to niewątpliwie okoliczność istotna. Zależy ona również od szeregu czynników tworzących obiektywne warunki umożliwiające tego rodzaju rozpoznanie. Istotne są w takim przypadku zarówno szeroko rozumiane warunki (okoliczności), w jakich doszło do kontaktu głosowego będącego podstawą rozpoznania, bardziej lub mniej sprzyjające, jak i cechy głosu osoby rozpoznawanej, które mogą ułatwić, bądź utrudnić jego identyfikację. Zrozumiałe jest bowiem, że znacznie łatwiej jest rozpoznać

kogoś po głosie, jeśli ma on silne cechy charakterystyczne, związane np. z jego wysokością, tonem, barwą czy też wymową poszczególnych głosek. Sąd Okręgowy Lublinie podziela ten pogląd i przyjmuje go jako własny. Rozwijając cytowaną myśl Sąd jest dodatkowo zdania, że warunki w jakich dochodzi do rozpoznania sprawcy muszą odpowiadać opisywanym w piśmiennictwie kryminalistycznym wymogom, dzięki którym maksymalnie lub całkowicie redukuje się (choć nie zawsze jest to możliwe) ryzyko błędu przy dokonaniu rozpoznania. Chodzi bowiem o to, aby niezależnie od subiektywnego przekonania świadka, można jednoznacznie zweryfikować i wykluczyć jakiegokolwiek okoliczności i przyczyny podważające obiektywną wiarygodność dokonywanego rozpoznania.

W piśmiennictwie polskim jak i zagranicznym formułuje się wiele wskazówek i zaleceń, co do procedury tego typu okazania oraz konstruowania tzw. parady identyfikacyjnej (por. Tadeusz Tomaszewski, Jacek Rzeszotarski, Wybrane aspekty okazania mowy

[w:] Problemy Kryminalistyki nr 268 z 2010 r. i Józef Wójcikiewicz Okazanie głosu i mowy [w:] Problemy Współczesnej kryminalistyki t. V, 2002 s. 206, tenże W sprawie okazania głosu Uwagi polemiczne, Prokuratura i Prawo 4, 2011 oraz w literaturze zagranicznej Francis Nolan (University of Cambridge) Cambridge Speaker identification evidence: its forms, limitations, and roles (artykuł publikowany na <http://www.ling.cam.ac.uk/>) oraz powoływane tam piśmiennictwo. Stąd też niezależnie od treści art. 173 § 3 k.p.k. przedstawiciele nauk kryminalistycznych zgodnie wskazują, że okazanie głosu (mowy) w celu identyfikacji sprawcy musi być dokonywane przy zastosowaniu tzw. parady indykacyjnej i to skonstruowanej w odpowiedni sposób. Wymogi te mają charakter warunku sine qua non dla przyjęcia wiarygodności takiego dowodu.

W okolicznościach niniejszej sprawy oczywistym jest, że tzw. okazania nie spełniały nawet minimalnych wymogów, wynikających z rozporządzenia wykonawczego do art. 173 §4 k.p.k, które należałoby analogicznie zastosować do okazania

głosu. Braku tego nie da się konwalidować, ani przez dodatkowe przesłuchanie pokrzywdzonych, ani przez opracowaną opinię z zakresu fonoskopii będącej w gruncie rzeczy zapisem rozmowy kierowanej na utrwalenie ślady pamięciowego. Tym samym ocena takiego dowodu pozostaje więc wyłącznie w zakresie oceny dokonywanej przez skład sędziowski zgodnie z dyrektywami wyznaczanymi przez art. 7 k.p.k. Nie jest oczywiście tak, że każdy mankament proceduralny dotyczący czynności dowodowej absolutnie wyklucza przyjęcie takiego wadliwego dowodu, jako podstawę ustaleń faktycznych (skrajna teoria owoców zatrutego drzewa). Przeciwnie na gruncie aktualnie obowiązującego k.p.k. uznać należy, że dalej dowód taki podlega ocenie, a jego wadliwość oceniana jest przez pryzmat tego, jak może wpływać na wiarygodność dowodu.

Dokonując jednak konkretnie w tej sprawie oceny dowodów w postaci "okazania głosu" chodzi przede wszystkim o zachowanie obiektywizmu oraz powzięcia pełnego niezachwianego przekonania co do sprawstwa oskarżonych. Ocena taka musi więc odbywać się

przy uwzględnieniu reguł dotyczących uczciwego procesu. Tymczasem „substrat” dowodowy w niniejszej sprawie sprowadza się do oceny przekonania świadków-pokrzywdzonych, co do identyfikacji potencjalnego sprawcy po głosie (dokonywanej w toku nieprawidłowo przeprowadzonej czynności okazania). Ze względu na utrwalenie tych czynności jedynie w formie pisemnego protokołu nie ma żadnej możliwości dokonania weryfikacji przebiegu tej czynności ponad to, co zostało ujęte w protokole. Nie można więc w tej sprawie zweryfikować rzetelności czynności tzw. „okazania głosu” nawet jeśli na wyrost przyjąć, że okazywanie grupy głosów dziesięciu osób, w gruncie rzeczy stanowiło swoistą paradę identyfikacyjną.

W ocenie Sądu istnieje poważne niebezpieczeństwo, że prezentacja głosowa pochodząca od innych zatrzymanych osób, którym finalnie nie postawiono żadnych zarzutów brzmiała na tyle inaczej (chodzi zarówno barwę, tembr głosu, naleciałości regionalne etc.) niż głosy wytypowanych sprawców, że tym samym w prosty sposób mogło to prowadzić do mylnego rozpoznania.

Dlatego tak ważne przy przeprowadzaniu takiego dowodu jest jego utrwalenie przynajmniej dźwiękowe i stosowanie tzw. parady identyfikacyjnej. Chodzi o to, aby przy dokonywaniu oceny tego dowodu, można stanowczo stwierdzić zachowanie warunków okazania wyłączających jakąkolwiek sugestię. Konieczne jest więc okazywanie głosu w ramach tzw. parady identyfikacyjnej (art. 173 § 3 k.p.k.). Nieodzownym jawi się też pomoc biegłego fonetyka, który dokonałby właściwego profilowania próbek głosu oraz właściwego opracowania parady identyfikacyjnej. Język i mowa są wbrew pozorom niezwykle złożonym i plastycznym systemem, a zrozumienie sposobu w jaki tożsamość mówcy odciska się na próbce mowy, wymaga solidnych podstaw w naukach dotyczących języka – co powinno być wykorzystane właśnie w opracowaniu parady identyfikacyjnej. Oczywistym jest też, że przy dokonywaniu takiej głosowej identyfikacji wartość dowodowa przeprowadzanej czynności zależy od staranności, z jaką świadkowi prezentowane jest zadanie identyfikacji. Nabiera to szczególnego znaczenia, gdy jak się okazuje jest to jedyny obciążający dowód w

sprawie. Świadek więc powinien wskazać głos sprawcy spośród takich, które na podstawie opisu dokonanego przez świadka, są podobne do głosu typowanego sprawcy. Stąd też im bardziej niedokładne i lakoniczne są opisy głosów sprawców prezentowane świadków, tym trudniej ocenić wiarygodność świadka co do rzeczywistego rozpoznania sprawcy. W konsekwencji występuje większe prawdopodobieństwo niezamierzonej fałszywej identyfikacji (lub brak identyfikacji rzeczywistego sprawcy). Wynikać to może ze względu na podobieństwo między głosem niewinnego podejrzanego a sprawcy, czy też ze względu na sugestywność warunków takiego okazania.

Stając więc przed zadaniem dokonania oceny wiarygodności powoływanych wyżej zeznań pokrzywdzonych w zakresie „okazania głosów” Sąd Okręgowy w Lublinie uznaje, że ich zeznania są szczerze ale niewiarygodne. Ocena ta wynika właśnie ze względu na sposób przeprowadzonej czynności. Niewyjaśnione bowiem pozostają wątpliwości co do tego, czy wszystkie okazywane pokrzywdzonym „głosy” były lub nie podobne

do głosów sprawców wcześniej opisywanych przez pokrzywdzonych. Co więcej świadkom znana była przed okazaniem okoliczności sugerująca, że sprawcy zostali ujęci, co mogło świadkom sugerować, że w grupie okazywanych głosów na pewno są też sprawcy rozbojów, podczas gdy w rzeczywistości brak było na to jakichkolwiek dowodów. Trudno też uznać, że przypadkowa w gruncie rzeczy kolejność okazywania głosów i mowy spełniała wymogi prawidłowo opracowanej parady identyfikacyjnej, tym bardziej, że okazania rozciągnęły się na dwa dni, tj. 22 czerwca 2018 popołudniu i wieczorem oraz i 23 czerwca 2018 r. rano. Co też nie zbliża dokonywanego okazania do warunków w jakich miało dojść do czynów zarzucanych oskarżonym.

Jak się też zdaje (bo brak jest utrwalenia dźwiękowego czynności i bazując jedynie na opisach świadków) w charakterystyce okazywanych głosów występowały znaczące różnice, najbardziej rozpoznawalny i charakterystyczny spośród wszystkich innych był głos M. S., opisywany jako chropowaty, niski, gardłowy, ze skąpych opisów świadków wynika, że żaden inny z okazywanych głosów nie

był do niego podobny. Nie dysponując nagraniem tej czynności trudno oczywiście zweryfikować takie twierdzenia, jednak przyjmując to co podają świadkowie, to sytuacja, gdy w czasie okazania osoba (jej głos) wyróżnia się spośród innych przybranych (tutaj za takich uznać by można pozostałe zatrzymane osoby) do okazania osób - może sugerować okazywanemu dokonanie właśnie wskazania na tę osobę (głos), co w konsekwencji świadczy o dowodowej słabości takiego „okazania”, albowiem logicznie rzecz biorąc do okazania niskiego i chropowatego głosu do należałoby również przybrać podobne niskie i chropowate głosy.

Brak tak skomponowanej parady identyfikacyjnej może więc sugerować świadkowi rozpoznanie właśnie takiego wyróżniającego się głosu. W przypadku gdy pokrzywdzeni dostrzegają podobieństwa okazywanych im głosów z głosami sprawców nie ma możliwości odniesienia i weryfikacji tegoż podobieństwa do głosów osób ostatecznie oskarżonych w niniejszej sprawie. Nie można więc uznać, że okazywanie po kolei w przypadkowym bądź arbitralnie ustalonym porządku osób zatrzymanych (w związku

z doniesieniem
pozyskanym w ramach
czynności operacyjnych)
było choćby namiastką
profesjonalnej parady
identyfikacyjnej.
Zaniechanie nagrania
dźwiękowego tej czynności
nie pozwala na rozwianie
wyżej wskazanych
wątpliwości, co do
poprawności identyfikacji
sprawców, jak i też wobec
odmowy oskarżonych
co do udziału w
kolejnym okazaniu ich
głosu uniemożliwiło też
powtórzenie tej czynności
zgodnie z wymogami nauk
kryminalistycznych. Brak
empirycznego
sprawdzenia zdolności
pokrzywdzonych co do
umiejętności
rozpoznawania głosów
także nie przyczynia
się do wzmocnienia
wiarygodności tych
dowodów i nie może być
zastąpiony przez opinie
laryngologa i psychologa.
Zwrócić wreszcie należy
uwagę na fakt, że po
uzyskaniu
satisfakcjonujących przez
prowadzącego
postępowanie
rozpoznania, dalsze
okazania zatrzymanych w
sprawie osób pomijały
udział wszystkich
pokrzywdzonych. W dniu
23 czerwca 2018 r. w ogóle
w tych czynnościach nie
uczestniczyła w nich M.
M. (1). Głos B. D. (4)
okazano tylko M. S. (3),
T. O. (1) i M. C. (4). Głos
B. S. (3) okazano zaś tylko
T. O. (1) i M. S. (2)- to

jest tym świadkom, którzy prezentowali największe zdecydowanie i subiektywne przekonanie, co do dokonywanego rozpoznania.

Należy też mieć na uwadze, że jak wynika z wyżej powoływanej specjalistycznej literatury wnioskowanie na temat tożsamości głosu danej osoby z późniejszą prezentacją głosową mowy z natury rzeczy jest indywidualną oceną podobieństwa próbki głosu z śladem zapisanym w pamięci świadka, a zatem pewność takiego wartościowania bądź prawdopodobieństwo trafności identyfikacji, w dużej mierze zależy od warunków dokonywania takiej czynności. Stąd też wobec zasadniczych mankamentów takiego dowodu nie może on stanowić wyłącznej podstawy uznania sprawstwa i winy oskarżonych, Tym bardziej, że tak jak w tej sprawie nie znajduje ono potwierdzenia w innych dowodach.

Sąd bierze oczywiście pod uwagę, że funkcjonariusze policji działali pod presją czasu, w warunkach niedoborów sprzętowych oraz braku możliwości technicznych, a także negatywnego wydzźwięku społecznego rozbojów dokonywanych w tym

czasie w C. i okolicach. Wszystko to nie może jednak obciążać oskarżonych. O ile więc sama idea przeprowadzenia dowodu z okazania głosu była dobra (tym bardziej, że jak okazało się później był to jedyny dowód odnoszący się do sprawstwa oskarżonych) to jednak warunki i sposób jego przeprowadzenia nie dają niezachwianej pewności, co do możliwości dokonania na jego podstawie ustaleń faktycznych zgodnych z prawdą. Sam fakt przebywania niektórych oskarżonych na terytorium Polski w datach, kiedy dokonano rozbojów (M. S. (1) w czasie czynu z pkt III aktu oskarżenia, O. F. w czasie czynu z punktu IV oskarżenia czy O. S. w czasie III czynu z aktu oskarżenia) nie może przecież prowadzić do wniosku, że z tego tylko faktu należy uznać, że to ci właśnie oskarżeni byli sprawcami zarzucanych im rozbojów.

Z tych więc wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	Wobec uniewinnienia oskarżonego na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa.		
1.Podpis			